

Tot té el seu moment,
sota el cel hi ha un temps per a cada cosa. (Cohèlet 3, 1)
Diumenge de Pentecosta 2026 - Núm. 3666

Esclafit

Entre Ascensió i Pentecosta: setmana amb afany de trobades. Així imagino els deixebles, buscant-se per compartir vida, per parlar de qui ha marxat, de qui ha dit que no marxava del tot, de qui ha dit que es deixaria sentir de noves maneres. Em mou la curiositat per aquestes “noves maneres”.

També encetant noves maneres, avui em situo a fer la pregària defora, que l'aire, el sol, la llum, em toquin el rostre. Escolto la remor de l'aire, suau o remogut, com esclafit o com brisa lleugera... deixo que em remogui, que m'escabelli, que m'enredi cabells i vida. Tot rau en la disposició. Tal volta molesta, incomoda. Però oïda a aquestes molèsties que em treuen del confort. Faig atenció al dinamisme d'aquest Esperit. El que habita en mi en cada respiració. El que em posa en moviment.

Em proposo escoltar aquesta remor de l'aire dins meu. Repasso el circuit: entra pels narius, circula pel meu cos, alimenta les meves cèl·lules, bombeja el meu cor i em dona vida. A ritme de brisa suau o d'esclafit.

Amb aquesta remor per dins, entro ara a [Jn, 20, 19-23](#). Faig atenció al primer dia de la setmana. Em pregunto quina dignitat li dono. Faig atenció a la porta tancada. Em pregunto com tinc la meva porta. Faig atenció a qui es cola sense permís. Em pregunto com m'incomoda. Faig atenció a les mans i el costat que se'm mostren. Em pregunto quin impacte tenen en mi. Faig atenció al que més s'hi repeteix: *"Pau a vosaltres"*. Miro el meu baròmetre de la pau i el del món. Com la mesuro? Com i en què la sento? Faig atenció al que perdono i al que retinc. Em pregunto què em pesa més, què em ressona més, què em remou més per dins.

Activo la memòria dels meus encontres d'aquesta setmana, aquells significatius. En cadascun d'ells hi rememoro les persones, les presències, a través dels que el Senyor se'm fa present. M'aturo en cada rostre, en els dons que han posat de manifest, en els que viuen més d'amagat... dono gràcies per aquests moments, persones, trobades, converses, revelació de l'Esperit. Em dispo a acollir l'Esperit, el que em desestabilitza i em depassa.

"L'Esperit ha actuat sempre des de la pobresa i la confusió, des de la figura de Jesús, que era fuster. Quantes mares de profetes eren estèrils! L'Esperit actua des d'aquesta impotència i els hi dona fertilitat". (Victor Codina)

Amb Maria i els deixebles, invoco la força de l'Esperit Sant, que demano aleni damunt meu, damunt dels meus, damunt del món ben necessitat. De la casa pròpia a la casa comuna.

"Sopla"